R 2588

Hertz Michał

„On rzucił ojców zagrody"
Pieśń na głos i fortepian.
Autograf.

2588

1.

Bardzo wolno.

p

On rzu-cił o-ców za-gro-dy by
I pta-kał wzamie-cha-chno-ły ze-
I bez-em u-prasz-ły nad gło-wą i
I prze-by-łdzy i. mo-rza i
I gdy pix śmierciyo-dzi-na-

ARCHIWUM
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr 2588-R
inw. 2604

A. GRODOWIECKI Warszawa

1.

Bardzo wolno.

On rzu-cił o-ców za-gro-dy by
I płakał trzmiel-tchno-ty rzu-
I burzemu przeszły nad gło-wą i
I prze-był łąkę i ino-rzą i
I gdy już śmierczyo-dzi-nda

ARCHIWUM
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr 2588-R
inw. 2604

dy — ny garść czar — nej zie — mi oj

czy — stej

(ol' capo lo.)

A. CHODOWIECKI Warszawa

2588